

Meddelelser fra Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur.

31. marts 1955.

533. meddelelse.

A. Forsøgsresultater.

Stammeforsøg med kepaløg 1952-54.

I 1952—54 er der gennemført ialt 10 forsøg med stammer af gule og bronzefarvede typer af kepaløg. Forsøgene er udført på statens forsøgsstationer ved Virum og Hornum og udstationeret på Amager og Fejø, hvor der i praksis dyrkes mange kepaløg. Forsøgene er gennemført med 16 stammer efter følgende gruppering: 6 gul Zittauer, 4 Bronzekugle, 3 Rijnsburger, 1 Perijka, 1 Engelsk Kæmpe og 1 Hybridløg.

Stammer af gul Zittauer har i udbytte givet 82—92 pct. og stammer af Bronzekugle 72—84 pct. af den højestydende sort, Rijnsburger, Hunderup S 1954. Det ses heraf, at sorten gul Zittauer, som tidligere danske forsøg (medd. nr. 229 og 370) har været den mest yderige, nu overgås af andre sorter, som har givet indtil 9 pct. større udbytte end de bedste stammer af gul Zittauer.

Vægt af 100 afgroede løg viser, at løgene i forsøgene har haft en ret høj gennemsnitsvægt, derimod kan man ikke sige noget konkret om løgstammernes gennemsnitlige løgstørrelse på grund af den noget varierende plantebestand.

Bronzekugle, Hunderup S 1954 har som den mest holdbare stamme haft 78 pct. sunde, Perijka og Engelsk Kæmpe som de mindst holdbare, 58 og 59 pct. sunde ved opbevaring til den 1. april. I gennemsnit har gul Zittauer haft 69 pct., Bronzekugle 67 og Rijnsburger 65 pct. sunde.

Det beregnede forårsudbytte af afgroede løg stiller 6 af de 8 anerkendte stammer meget ens. De anerkendte stammer af Rijnsburger, gul Zittauer og Bronzekugle giver således fra 185 til 194 kg pr. ar. Perijka, Toftø S 1954 og Engelsk Kæmpe, Hunderup S 1954, der ved opbevaring til foråret kun giver 171 og 163 kg pr. ar, vil med størst fordel kunne anvendes tidligere på sæsonen.

Rijnsburger giver et meget stort udbytte af højtbyggede, gulligrønne løg, der modner godt og er ret holdbare; men løgskællene er temmelig svage i forhold til gul Zittauer. De deltagende sorter er af udseende meget ensartede. I Holland er Rijnsburger den almindeligst dyrkede sort, og i Norge anbefales Rijnsburger til såløgkulturer. Forsøgene viser, at sorten også her i landet kan dyrkes med fordel.

Perijka står Rijnsburger nær, dog er den knap så holdbar.

Engelsk Kæmpe giver et stort udbytte og svarer i holdbarhed til Perijka.

Gul Zittauer, som hidtil har været den almindeligst dyrkede sort i Danmark, har i forsøgene dækket over et meget forskelligt stammemateriale. Løgene har været flade til højrunde og gule til bronzefarvede. Væksten har været middel til kraftig, og der har været såvel middeltidlige som sildige stammer af god holdbarhed.

Bronzekugle har gennemgående været mørkere og givet noget mindre løg og mindre udbytte end gul Zittauer; men som sorter er det ikke muligt skarpt at adskille gul Zittauer og Bronzekugle.

Stammebeskrivelse.

Følgende 8 stammer er anerkendt i forsøgene:

Rijnsburger, Hunderup S 1954, tilhører A/S L. Dæhnfeldt, Odense. Stammen er middel- til kraftigvoksende og tidlig til middeltidlig. Løgene højrunde og grønliggule. Dækskællene svage. Høstudbyttet meget stort. Holdbarheden ret god. Dyrkningsværdien meget høj. Brugsperiode hele sæsonen.

Perijka, Toftø S 1954, tilhører Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger og Danske Landboforeningers Frøforsyning. Stammen er middelkraftig og tidlig til middeltidlig. Løgene runde til højrunde og grønliggule. Dækskællene svage. Høstudbyttet meget stort. Holdbarheden nogenlunde god. Dyrkningsværdien meget høj. Brugsperiode først på sæsonen.

Rijnsburger, Stensballe S 1954, tilhører Østergaards Frøavl A/S, Stensballe, Horsens. Stammen er middel-

kraftig og tidlig. Løgene runde til højrunde og grønliggule. Dækskællene svage. Høstudbyttet meget stort. Holdbarheden god. Dyrkningsværdien meget høj. Brugsperiode hele sæsonen.

Rijnsburger, Tagenshus S 1954, tilhører A. Hansens Amagerfrø, Kastrup, Amager. Stammen er middelkraftig og middeltidlig. Løgene højrunde og grønliggule. Dækskællene svage. Høstudbyttet stort. Holdbarheden god. Dyrkningsværdien meget høj. Brugsperiode hele sæsonen.

Engelsk Kæmpe, Hunderup S 1954, tilhører A/S L. Dæhnfeldt, Odense. Stammen er middelkraftig og tidlig til middeltidlig. Løgene runde til højrunde og gullige til lys bronzefarvede. Dækskællene ret svage. Høstudbyttet stort. Holdbarheden nogenlunde god. Dyrkningsværdien høj. Brugsperiode først på sæsonen.

Gul Zittauer, Hunderup S 1954, tilhører A/S L. Dæhnfeldt, Odense. Stammen er middel- til kraftigvoksende og middeltidlig. Løgene fladrunde til runde og ret lys bronzefarvede. Dækskællene ret stærke. Høstudbyttet stort. Holdbarheden meget god. Dyrkningsværdien høj. Brugsperiode hele sæsonen.

Gul Zittauer, Toftø S 1954, tilhører Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger og Danske Landboforeningers Frøforsyning. Stammen er meget kraftigvoksende, sildig og noget grov. Løgene flade til fladrunde og gullige til lys bronzefarvede. Dækskællene ret svage. Høstudbyttet stort. Holdbarheden meget god. Dyrkningsværdien høj. Brugsperiode hele sæsonen.

Bronzekugle, Hunderup S 1954, tilhører A/S L. Dæhnfeldt, Odense. Stammen er middelkraftig og middeltidlig. Løgene runde og meget mørk bronzefarvede. Dækskællene stærke. Høstudbyttet middel. Holdbarheden ekstra god. Dyrkningsværdien høj. Brugsperiode sidst på sæsonen.

Stammeforsøg med kepaløg. 1952—54.

Løbe nr.	Navn	Antal planter pr. lb. m	Grønne + afgroede løg		Afgroede løg		Gns. vægt af 100 løg kg	Sunde løg efter opbevaring til ca. 1. apr.	
			kg/ar	forholdstal	kg/ar	forholdstal		%	kg/ar ¹⁾
1	Rijnsburger, Hunderup S 1954 ...	19	340	114	294	114	7.31	63	185
2	Perijka, Toftø S 1954	22	338	113	295	114	6.42	58	171
3	Rijnsburger, Stensballe S 1954 ...	20	332	111	296	114	6.64	65	192
4	Rijnsburger, Tagenshus S 1954 ...	19	324	108	282	109	7.25	67	189
5	Engelsk Kæmpe, Hunderup S 1954	17	316	106	277	107	7.24	59	163
6	Gul Zittauer, Hunderup S 1954 ..	22	313	105	276	107	6.24	69	190
7	Gul Zittauer, Toftø S 1954.....	18	312	104	261	101	6.20	73	191
8	Gul Zittauer	18	304	102	256	99	6.21	65	166
9	Gul Zittauer	17	295	99	260	100	7.06	69	179
10	Bronzekugle, Hunderup S 1954...	21	287	96	249	96	5.62	78	194
11	Bronzekugle	18	287	96	251	97	6.24	61	153
12	Gul Zittauer	19	282	94	246	95	5.97	68	167
13	Gul Zittauer	17	278	93	237	92	6.65	70	166
14	Hybridløg	14	265	89	225	87	7.72	64	144
15	Bronzekugle	19	263	88	223	86	5.69	63	140
16	Bronzekugle	16	245	82	215	83	6.04	64	138

¹⁾ beregnet af vægt af afgroede løg

6. april 1955.

534. meddelelse.

A. Forsøgsresultater.

Forsøg med sorter af spindhør 1953-1954.

Foreløbig meddelelse.

Ved den fortsatte afprøvning af spindhørsorter ved Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur har i 1953 og 1954 deltaget 7 sorter, af hvilke 6 tidligere har været i forsøg og er omtalt i 500. meddelelse 1953 og 479. beretning 1954, medens den syvende, Wiera, kun har deltaget i nævnte 2 år. Forsøgene er gennemført på svær lerjord ved Aakirkeby og på let lermuld ved Lyngby og Aarslev og på god lermuld ved Ødum. Materialet er oparbejdet på forsøgsstationen ved Aarslev ved varmtvandsrødning og håndskætning af $\frac{1}{2}$ til $\frac{2}{3}$ af stråmængden. Forsøgenes hovedresultater fremgår af nedenstående oversigter, hvori sorterne er opført i rækkefølge efter udbytte af langtave:

	hkg pr. ha			kg pr. ha		I % af strå		Strå- længde cm	Lejetil- bøjelig- hed 0-10 ⁰)
	ialt	frø ¹⁾	strå	lang- tave	blår	lang- tave	blår		
Wiera	70.4	8.8	50.8	670	325	13.8	6.5	79	2.1
Øtofte 356.....	67.0	4.7	52.8	586	349	11.1	6.8	86	5.8
Concurrent	67.1	9.7	45.2	585	264	12.9	5.8	74	4.0
Sv. Kristina ...	67.8	7.0	48.4	576	277	11.9	5.7	81	2.9
Cascade.....	68.1	6.7	49.6	571	283	11.5	5.7	80	5.5
Sv. Margareta..	64.5	7.2	46.1	544	259	11.8	5.6	78	4.0
Liral Sussex ...	60.4	5.7	45.2	523	325	11.8	7.2	79	5.0

1) med 90% tørstof. 2) 0 = helt stående, 10 = helt liggende.

Wiera, en hollandsk sort, tiltrukket af J. P. Wiersema, har højt stråudbytte med stort taveindhold og er den af de prøvede sorter, der har givet størst udbytte af langtave. Blåudbyttet lidt over middel og udbyttet af frø højt. Sorten er hvidblomstret, stråstiv og angribes kun lidt af de alm. hørsygdomme, middeltidlig med tave af god kvalitet og frø med høj kornvægt og middelhøjt indhold af råfedt.

Øtofte 356, der tilhører Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger og Danske Landboforeningers Frøforsyning, har givet højt stråudbytte, lidt over middel udbytte af langtave og blå, men lavt frøudbytte. Sorten er blåblomstret, middeltidlig, har langt, men blødt strå. Tavekvaliteten under middel. Frøvægten lille og råfedtindholdet relativt lavt.

Concurrent. Hollandsk sort, tiltrukket af dr. J. C. Dorst. Under middel stråudbytte, taveudbyttet over og blåudbyttet under middel. Højest frøudbytte af de prøvede sorter. Strået er noget kort med omkring middel lejetilbøjelighed. Den er ret tidlig, hvidblomstret, har middelstore frø med omkring middel råfedtindhold, tavekvalitet under middel.

Svaløf Kristina tilhører Sveriges Utsædesforening, Svalöf. Sorten har givet omkring middel udbytte af strå, langtave, blå og

frø. Den er blåblomstret af omkring middel tidlighed, ret stråstiv og angribes kun lidt af de alm. hørsygdomme, har store frø med højt indhold af råfedt. Tavekvalitet over middel.

C a s c a d e, amerikansk sort. Stråudbyttet er lidt over og udbyttet af langtave, blå og frø lidt under middel. Sorten er blåblomstret, blødstræet og sildig, frøvægten lidt under middel og råfedtindholdet omkring middel. Tavekvalitet under middel. Meget modstandsdygtig mod hørrust.

S v a l ö f M a r g a r e t a, der tilhører Sveriges Utsædesforening, Svalöf, har noget under middel udbytte af strå, langtave og blå og omkring middel frøudbytte. Den er blåblomstret, middeltidlig, har ret store frø med omkring middel råfedtindhold, er noget tilbøjelig til at gå i leje. Tavekvaliteten omkring middel.

L i r a l S u s s e x er udsendt af Linen Industry Research Ass., Lambeg, Nord Irland. Udbyttet af strå, langtave, blå og frø har været relativt lavt. Sorten er blåblomstret, tidlig og har været noget tilbøjelig til at gå i leje. Kornvægten er lille og råfedtindholdet omkring middel. Tavekvalitet lidt under middel.

	læng- de cm	Tavens		Korn- vægt g	Frøets indhold i pct.		Jod- tal	Dato for	
		fin- hed Nm ¹⁾	styr- ke km ²⁾		rå- fedt	pro- tein		beg. blom- string juni	rusk- ning juli
Antal forsøg:	8	6	6	8	5	5	5	8	8
Wiera	69	329	45.4	5.7	35.2	22.8	200	19	29
Øtofte 356	72	305	39.6	4.6	33.8	23.0	199	20	29
Concurrent	66	303	38.6	4.9	34.7	21.0	198	19	28
Sv. Kristina	72	312	42.8	5.5	36.2	21.7	200	20	29
Cascade	73	297	42.0	4.7	35.1	21.2	199	21	28
Sv. Margareta	68	311	42.0	5.4	34.5	21.9	199	20	30
Liral Sussex	71	310	39.8	4.5	34.7	22.5	200	18	25

1) Nm = metrisk nummer = tavens længde i m pr. g.

2) Brudlængde = brudbelastning i g x Nm: 1000.

6. april 1955.

535. meddelelse.

A. Forsøgsresultater.

Forsøg med tidlige, brokimmune sorter af spisekartofler 1950—53.

Forsøgene er udført på lermuldet jord ved Virum og på sandmuldet jord ved Spangsbjerg og Hornum.

Følgende 6 brokimmune sorter har deltaget i forsøgene: Primula, Arran Pilot, Ulster Chieftain, Ulster Commerce, Saskia og Ulster Premier. Primula, der ved den sidst afsluttede forsøgsserie (445. meddelelse) betegnedes som den bedste af de afprøvede brokimmune sorter, er anvendt som måleprøve.

Læggematerialet er fremavlet på forsøgsstationen ved Tylstrup og derfra fordelt til forsøgsstederne, hvor knoldene efter forspiring er lagt fra slutningen af marts til midten af april, alt efter vejrforholdene.

Optagningen er foretaget ad tre gange: Første optagning fra sidste uge af juni til første uge af juli, anden optagning 14 dage til 3 uger senere og sidste optagning ved fuld modenhed.

De klimatiske forhold har varieret en del fra forsøgssted til forsøgssted og fra år til år, og har øvet indflydelse på sorterens indbyrdes stilling. På bilaget er der som gennemsnit af 8 forsøg anført knoldudbytte og udbytte af brugbare knolde over 3 cm, samt knoldstørrelse i gram. For udbytte ialt og udbytte af brugbare knolde over 3 cm er der anført forholdstal.

Primula er sat lig 100 og opført øverst i tabellen. Dernæst følger Arran Pilot og Ulster Chieftain som de to højstydende ved første optagning, efterfulgt af Ulster Commerce, Saskia og Ulster Premier. Ved anden og tredje optagning har Arran Pilot givet det største udbytte både ialt og af brugbare knolde.

Arran Pilot er hvidkødet og har middelstore til store knolde, der er næsten glatte og flosser meget lidt ved tidlig optagning. Toppen er påfaldende tidligt udviklet. I udvokset tilstand er knoldene ret grove. Smags- og kogeprøver har vist, at den i kvalitet ikke kan stå mål med Primula. Smagen betegnes som middelgod. Den er lidt melet og har efter henstand tilbøjelighed til mørkfarvning.

Saskia er gulkødet og har givet omtrent samme udbytte som Primula, som den også ligner i smag, konsistens og udseende. Saskia er af hollandsk oprindelse og omfattes af de hollandske regler for formering og handel med sorter og stammer.

De tre Ulster-sorter er hvidkødede og ligner hinanden en hel del både i smag og udseende, men står ikke på højde med Primula i kvalitet. De er tilbøjelige til at blive lidt melede.

I det brokimmune sortiment af tidlige spisekartofler er Primula en god gulkødet sort og Arran Pilot en brugelig hvidkødet sort.

Bilag til 535. meddelelse

Oversigt over udbytte af kartoffelsorter.
Gennemsnit af alle forsøg.

	Anvendt hkg læggeknolde gns.	Udbytte, hkg pr. ha					Knoldstørrelse g	Forholdstal for knolde	
		Virum 4 forsøg	Spangsbjerg 3 forsøg	Hørnum 1 forsøg	alle forsøg	knolde over 3 cm		ialt	over 3 cm
1. optagning, sidste uge i juni og første uge i juli.									
Primula	28.4	127	144	104	131	106	24	100	100
Arran Pilot	28.6	150	140	86	138	118	26	105	111
Ulster Chieftain	23.6	147	144	88	139	123	27	106	116
Ulster Commerce	26.1	135	136	122	134	115	24	102	108
Saskia	26.5	132	135	104	130	114	25	99	108
Ulster Premier	24.2	126	137	106	128	108	24	98	102
2. optagning, ca. 14 dage til 3 uger senere.									
Primula		285	293	314	292	272	48	100	100
Arran Pilot		325	314	312	319	299	52	109	110
Ulster Chieftain		274	260	290	271	256	51	93	94
Ulster Commerce		308	289	326	303	283	47	104	104
Saskia		285	289	308	289	275	55	99	101
Ulster Premier		289	266	311	283	262	46	97	96
3. optagning, ved modenhed.									
Primula		362	376	340	364	346	63	100	100
Arran Pilot		446	450	333	433	416	75	119	120
Ulster Chieftain		342	329	296	331	320	71	91	92
Ulster Commerce		365	340	366	356	339	63	98	98
Saskia		370	363	316	360	346	70	99	100
Ulster Premier		330	309	294	318	301	66	87	87

21. april 1955.

536. meddelelse.

A. Forsøgsresultater.

Forsøg med svenske rødkløverstammer.

I årene 1951—1954 er der på lermuld ved Aakirkeby, Lyngby, Tystofte, Aarslev, Askov og Ødum, på sandmuld ved Borris og Tylstrup og på marskjord ved Højer gennemført udbytteforsøg med svenske rødkløverstammer.

I forsøgene har Halvsildig Øtofte II været anvendt som måleprøve og med denne er sammenlignet nogle af de i handelen værende svenske stammer, som skønnedes at kunne have interesse under danske forhold. Endvidere har deltaget 3 nye — endnu ikke markedsførte — stammer fra Svaløf og Weibullsholm. To af disse, Weibulls R 28 og R 11, har ikke været med i alle forsøg, hvorfor resultaterne er omregnet i forhold til gennemsnit af de øvrige stammer.

Der er foretaget udlæg i 1951 og 1952 i dæksæd, og rødkløveren har været udsået i blanding med alm. rajgræs. For hvert udlæg er gennemført udbyttebestemmelse i 2 år. I 1. brugsår er 1. slæt høstet ved begyndende blomstring, og der er efter omstændighederne taget 2—3 efterslæt. I 2. brugsår er afgrøden høstet på afgræsningsstadiet med i reglen 4—5 slæt ialt. Der er gennemført tørstof- og råproteinanalyse, men ikke botanisk analyse, og de anførte udbyttetotal angiver samlet udbytte af kløver og græs. Udlægget ved Tylstrup 1951 mislykkedes, og 2. års forsøgene er kasseret ved Borris 1951 og Højer 1953 og 1954 på grund af for dårlig plantebestand, samt ved Lyngby 1954 af anden årsag, så opgørelsen omfatter ialt 17 forsøg i 1. brugsår og 13 forsøg i 2. brugsår.

	Tørstof						Råprotein		Blomst- rings- dato
	hkg pr. ha			forholdstal			1. + 2. år		
	1. år	2. år	ialt	1. år	2. år	ialt	hkg/ ha	fht.	
Halvs. Øtofte II = mp	116.8	69.1	185.4	100	100	100	34.8	100	20/6
Svaløf Merkur	115.7	72.1	187.8	99	104	101	35.0	102	22/6
Weibulls Resistenta .	113.4	67.8	181.0	98	98	98	33.8	99	23/6
Lindby II	112.1	62.8	174.9	96	91	94	31.8	93	21/6
Karaby	112.1	59.6	171.7	96	86	93	30.6	89	24/6
Essie	114.6	53.9	168.5	99	78	91	29.8	87	11/6
Svaløf 034 4n	117.4	75.8	192.6	101	109	104	37.4	109	24/6
Weibulls R 28 4n ¹⁾	121.8	72.8	194.0	104	105	105	37.8	109	23/6
Weibulls R 11 ²⁾ . .	114.8	69.0	183.8	99	100	99	34.9	102	18/6

¹⁾ kun udlagt i 9 forsøg af 17

²⁾ - - - 4 - - - 17

Hovedresultaterne fremgår af foranstående oversigt og af bilaget. Ved forholdstalberegningen er udbyttet af Halvsildig Øtofte II sat = 100.

Svaløf Merkur har givet lidt højere udbytte end måleprøven, Halvsildig Øtofte II, og har især klaret sig godt i 2. brugsår. Weibulls

Resistenten ligger med 2—3 pct. og Lindby II, Karaby og Essie med 6—9 pct. lavere tørstofudbytte end måleprøven. Essie, der er en halv snes dage tidligere end de øvrige stammer, har givet forholdsvis højt udbytte i 1. brugsår, men meget lavt i 2. brugsår.

Af de nye stammer er Svaløf 034 og Weibulls R 28 tetraploide. Det er kraftigt voksende, storbladede og sildige stammer, som har givet 4—5 pct. højere tørstofudbytte end måleprøven. De har klaret sig særdeles godt i 2. brugsår. Weibulls R 11 er en tidlig stamme, der har givet omtrent samme udbytte som måleprøven. De sidste 3 stammer er ikke i handelen.

Forholdstallene for udbytte af råprotein følger samme linie som forholdstallene for tørstofudbytte, men ligger dog forholdsvis højere for de højestydende stammer og tilsvarende lavere for de lavestydende, et udtryk for kløverens større henholdsvis mindre andel i den samlede afgrøde.

Svaløf Merkur og Svaløf 034 er fra Sveriges Utsædesforening i Svaløf.

Weibulls Resistenten, Karaby, Weibulls R 28 og Weibulls R 11 er fra Weibullsholms Växtförädlingsanstalt, Landskrona.

Lindby II og Essie er fra Otto J. Olson & Sons A.B., Hammenhög.

Bilag til 536. meddelelse.

Forholdstal for tørstofudbytte i to brugsår.

	Gen- nem- snit	Aakirkeby	Lyngby	Tystofte	Aarslev	Askov	Ødum	Borris	Tylstrup	Højjer ^{a)}
Halvs. Øtofte II = mp	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Svaløf Merkur	101	105	102	99	101	100	100	99	101	103
Weibulls Resistenten .	98	104	97	97	99	94	99	96	98	96
Lindby II	94	104	95	91	93	92	94	88	98	102
Karaby	93	97	93	91	92	90	91	90	96	101
Essie	91	96	88	90	86	92	87	90	108	97
Svaløf 034 4n	104	112	99	103	105	101	103	109	102	102
Weibulls R 28 4n ¹⁾	105	107		100	108	106	104	119	103	105
Weibulls R 11 ^{a)} . .	99			97	103		102			
Udbytte af halvs. Øtofte II = mp hkg pr. ha	185.4	110.5	235.2	207.8	205.8	191.6	184.0	151.4	193.7	132.7

¹⁾ kun udlagt i 9 forsøg

²⁾ - - - 4 -

^{a)} kun 1. brugsår.

21. april 1955.

537. meddelelse.

A. Forsøgsresultater.

Sprøjtning med hormonpræparater i kartofler.

I årene 1949—54 er der ved statens forsøgsstationer Jyndevad, Studsgaard og Tylstrup og ved Statens Ukrudtsforsøg udført forsøg med sprøjtning med hormonpræparater af M- og D-typen i kartofler på forskellige tidspunkter. Endvidere er der i 1951—54 ved Lyngby, Jyndevad, Studsgaard og Statens Ukrudtsforsøg udført forsøg med sprøjtning med stigende mængder hormonpræparater af M- og D-typen umiddelbart før kartoflernes fremspiring. Forsøgene er hovedsagelig udført på sandjord, ved Lyngby dog på let lermuld, og i enkelte tilfælde ved Statens Ukrudtsforsøg på ret svær lerjord.

I forsøgene er der overvejende benyttet sorten Bintje, i enkelte tilfælde er sorterne Majestic, King Edward og Up to date anvendt.

Formålet har været at undersøge om kartoflerne kan tåle sprøjtning med hormonpræparater, og at finde det rette sprøjtetidspunkt og den mængde hormonpræparat samt hormontype, der giver det bedste udbytteresultat og størst virkning overfor ukrudtet. Endvidere har man i nogle forsøg foretaget en tørstofanalyse samt en kvalitetsbedømmelse efter kogning af kartoflerne. Kartoflernes smag og konsistens samt tilbøjelighed til udkogning og mørkfarvning er undersøgt.

Endelig har man i en del af forsøgene opbevaret prøver fra de enkelte forsøgsled til lægning næste år. Disses spiring, vækst og udbytte er undersøgt.

Resultaterne

Gennemsnitsresultaterne for knoldudbytte, tørstofudbytte og tørstofprocent samt virkning på ukrudtet for disse to forsøgsserier er anført i tabellen.

Tallene viser, at der er forskel på virkningen af de to hormontyper. Brugen af M-typen har i gennemsnit af forsøgene givet et lille merudbytte ved de to første sprøjtetider, og en mindre udbyttenedgang ved sidste sprøjtetid. D-typen har ved alle sprøjtetider givet nedgang i udbyttet. Nedgangen kulminerer ved tredje sprøjtetid. Ved denne sprøjtetid får man også størst synlig skade på kartoffelplanterne i form af deformerede blade.

Virkningen på ukrudtet har af M-typen været størst ved behandling på det tidspunkt, da kartoffelspirerne var ved at bryde igennem jordoverfladen, medens D-typen har virket bedst, når kartoflerne var 4—6 cm høje.

Tabellen viser endvidere, at hverken M- eller D-typen har nedsat udbyttet, når der kun er anvendt $\frac{1}{2}$ —1 kg virksomt stof pr. ha, d. v. s. 2—4 liter 25 pct. M-præparat eller 1—2 kg 50 pct. D-præparat. Virkningen på ukrudtet ses at være stigende med stigende dosis. Kartoflernes tørstofprocent synes ikke at blive påvirket af nogen af de anvendte behandlinger.

Ved sprøjtning så sent som ved kartoflernes blomstring er der i et par af forsøgene konstateret en mindre smagsændring hos knoldene. Behandlingen har ikke medført tilbøjelighed til udkogning eller mørkfarvning. Knoldene fra behandlede planter har i de hidtil udførte forsøg givet normal vækst og udbytte.

	M-typen				D-typen			
	udbytte hkg/ha		pct. tør- stof	forholdstal for ukrudts- bestand	udbytte hkg/ha		pct. tør- stof	forholdstal for ukrudts- bestand
	knolde	tørstof			knolde	tørstof		
1 kg virksomt stof pr. ha	Forsøg med forskellige sprøjtetidspunkter							
Antal forsøg	9	4	4	6	11	7	7	3
Ubehandlet	212	50,1	22,5	100 ¹⁾	287	65,4	19,6	100 ²⁾
Sprøjtning 2—4 dage efter lægningen . . .	221	56,1	22,6	69	283	64,7	19,8	62
Sprøjtning når kar- toffelspiren bryder jordoverfladen . . .	223	55,3	22,5	45	271	60,8	19,6	71
Sprøjtning når kar- tofferne er 4—6 cm høje	212	50,2	22,1	55	262	58,4	19,1	39
Sprøjtning ved kar- tofferne begynd- ende blomstring . .	203	47,8	22,5	87	274	62,6	19,8	63
Behandling umiddel- bart før kartoffernes fremspiring	Forsøg med forskellige mængder virksomt stof							
Antal forsøg	11	8	8	4	7	4	4	2
Ubehandlet	361	83,8	20,2	100 ³⁾	350	84,1	19,3	100 ⁴⁾
½ kg virksomt stof/ha	359	83,5	20,3	59	345	83,4	19,7	74
1 kg virksomt stof/ha	364	84,4	20,2	30	345	84,5	19,6	50
2 kg virksomt stof/ha	355	82,0	20,3	17	340	81,9	19,3	40
4 kg virksomt stof/ha	342	79,0	20,4	13	328	79,5	19,4	21

¹⁾ I ubehandlet gns. 126 ukrudtsplanter pr. m².

²⁾ I ubehandlet gns. 42 ukrudtsplanter pr. m².

³⁾ I ubehandlet gns. 32 ukrudtsplanter pr. m².

⁴⁾ I ubehandlet gns. 46 ukrudtsplanter pr. m².

Vejledning for praksis

Kartoffelarealer beregnet til fremavl af læggekartofler bør ikke udsættes for behandling med hormonpræparater. Disse ukrudtsmidler kan frembringe deformiteter på kartoffernes blade og toppe, der ikke eller vanskeligt lader sig skelne fra symptomer frembragt af forskellige viraer.

Deformerede blade og toppe forekommer hyppigst ved behandling umiddelbart efter kartoffernes fremspiring, men der kan ikke ses bort fra, at der selv ved sprøjtning før fremspiringen kan forekomme sådanne skader.

Benyttes hormonpræparater til ukrudtsbekæmpelse i kartofler beregnet til spise- eller foderbrug, bør behandlingen foretages umiddelbart før kartoffernes fremspiring, og der bør ikke anvendes mere end 1 kg virksomt stof (4 liter af et 25 pct. præparat) af M-typen pr. ha.

28. april 1955.

538. meddelelse.

A. Forsøgsresultater.

Forsøg med kartoffelsorter 1951-54

Ved statens forsøgsstationer er forsøgene med de i 514. meddelelse omtalte kartoffelsorter fortsat i 1954.

Forsøgene er gennemført på let lermuld ved Lyngby, på ret god sandjord ved Tylstrup og på let sandjord ved Jyndevad, Lundgaard og Studsgaard. Læggematerialet, som er fremavlet og opbevaret ved Tylstrup, er let forspiret før lægning. Der er i forsøgene sprøjtet 2 gange mod skimmel. Forsøgene er gennemført i 2 afdelinger efter tidlighed. I afsnittene A og B anføres gennemsnit af alle stationer. Af bilaget (tabel 1 og 2) fremgår, at sorterernes udbyttmæssige rækkefølge i en del af forsøgene afviger fra gennemsnittet.

A. Middeltidlige sorter.

Denne forsøgsrække, der omfatter sorter, som med en enkelt undtagelse må henregnes til spisekartofler, er gennemført ved samtlige foran nævnte stationer og med de første 5 sorter i alle 4 år, medens Katahdin først er indgået i 1952. Bintje har været målesort. For Katahdin er resultaterne omregnet i forhold til gennemsnittet for de sorter, der har været med i alle år. Ved Jyndevad har udbyttet af Bintje for årene 1951—1953, på grund af et isoleret tilfælde af kartoffelbrok, måttet beregnes ud fra et sideløbende forsøg på en naboejendom.

Hovedresultatet af forsøgene er anført i nedenstående oversigt, hvor læggekartoflerne er fradraget vægtudbyttet af knolde.

Middeltidlige sorter.

Sort	Antal hkg		Udbytte af knolde					Karakter for		
	for- søg	pr. ha.	Forholdstal ialt	over 50 mm	30- 50 mm	under 30 mm	g pr. knold	pct. tørstof	tidlig- hed ¹⁾	skim- mel ²⁾
1951-54										
Bintje.....	20	342	100	100	100	100	64	19.6	4.5	9.2
Record.....	20	367	107	154	81	54	74	22.0	5.5	3.9
Craigs Defiance .	20	398	116	139	103	92	71	18.6	5.0	8.8
Matador.....	20	364	106	141	89	38	79	21.9	6.0	4.3
Arran Banner ..	20	381	111	216	49	38	96	19.0	6.0	5.8
1952-54										
Katahdin.....	15	295	86	157	45	31	82	18.9	4.6	8.8

¹⁾ 1 = tidligst, 10 = sildigst

²⁾ 0 = ikke angrebet, 10 = helt ødelagt.

Af de sorter, der har været med i 4 års forsøg, har Craigs Defiance givet højest knoldudbytte ialt efterfulgt af Arran Banner. Record og Matador, der står omtrent lige, har givet henholdsvis 7 og 6 pct. større udbytte af knolde end Bintje. Katahdin har været lavestydende og har givet 14 pct. mindre end Bintje.

I udbytte af mellemstore knolde (30—50 mm), der har størst interesse som salgsvare, ligger Craigs Defiance og Bintje i spidsen, medens Record, Katahdin og Arran Banner, der er storknoldede, har givet lavest udbytte.

Sorternes knoldform er gennemgående oval til rundoval, dog har Craigs Defiance ovale til langovale og Katahdin nærmest runde knolde. Med undtagelse af Arran Banner, der er noget dybøjet, er knoldene hos samtlige sorter glatte til ret glatte med Bintje som den mest fladøjede. Kødfarven er hos Bintje og Record gul, hos de øvrige hvid. Med henblik på undersøgelse af kvaliteten er der i alle år gennemført kogeprøve efterår og forår i avlen fra forsøgene, for Lundgaards vedkommende dog kun i 1953. Det gennemsnitlige resultat af 30 undersøgelser (Katahdin 22) er anført i tabel 1. Bintje og Record skiller sig ud med den bedste smag og med mindst tilbøjelighed til mørkfarvning. Craigs Defiance og Katahdin er de mest faste i kog.

Bintje og Katahdin er tidligst, Matador og Arran Banner sildigst. Bintje og Katahdin er modtagelige for kartoffelbrok, de øvrige sorter er immune. Bedømmelsen for modtagelighed for skimmel på toppen er gennemført i 8 forsøg, hvor Bintje, Katahdin og Craigs Defiance — de tidligste sorter — blev stærkest angrebet. Sorternes forhold overfor rynkesyge og bladrullesyge er undersøgt ved dyrkning 2 år ved Lyngby uden bortlugning af syge planter og påfølgende sammenligning i forsøg ved Lyngby og Tylstrup med fremavl fra Tylstrup. Matador og Arran Banner viste størst modtagelighed. Udbyttenedgangen var henholdsvis 60 og 28 pct. Katahdin gav ingen tilbagegang. For de øvrige sorter var udbyttenedgangen 10—15 pct.

Bintje har givet noget mindre udbytte end de øvrige sorter med undtagelse af Katahdin, der er lavestydende, men Bintje har de bedste kvalitetsegenskaber. Record er også af ret god kvalitet, men er tilbøjelig til at koge ud. For de øvrige sorter lader kvaliteten en del tilbage at ønske.

B. Sildige sorter.

Denne forsøgsrække, der omfatter sorter til foder- og industribrug, er gennemført ved de jyske stationer i alle år og fra 1952 tillige ved Lyngby. For de sorter, der kun har været prøvet i et kortere åremål, er udbyttet beregnet i forhold til gennemsnittet af de tre sorter, der har deltaget i alle år. Dianella og Alpha har været målesorter.

Forsøgenes gennemsnitsresultater, hvor læggematerialet er fra draget vægtudbyttet af knolde, fremgår af efterfølgende oversigt.

Af de sorter, der har været med i alle år, har Dianella givet højest udbytte af tørstof efterfulgt af Tylstrup 38125. I to års forsøg er Tylstrup 44346 Dianella betydeligt overlegen med et merudbytte af tørstof på 12 pct. Urtica, der er prøvet i 3 år, har af tørstof givet 3 pct. mindre end Dianella. De øvrige sorter har givet fra 7 til 10 pct. lavere udbytte af tørstof end Dianella. Dianella har ligget på førstepladsen ved Lyngby i 1952 og 1953, ved Jyndevad i 3 å 4 år og ved Tylstrup i 1951 og 1952. Tylstrup 44346, der kun er prøvet i to år, er nr. 1 i begge år ved Lundgaard og Studsgaard, ved Lyngby og Jyndevad i 1954 og ved Tylstrup i 1953.

Dianella og Urtica har den højeste tørstofprocent, medens Alpha og Tylstrup 38089 ligger lavest. Alpha, Tylstrup 44346 og Gloria har de største knolde. Urtica og Tylstrup 38089 skiller sig ud som de mest småknoldede. Urtica og Tylstrup 38125 er tidligst, medens de to tylstrupsorter, 38089 og 44346, samt Gloria er sildigst og samtidig mindst

Sildige sorter. 1951-54.

Sort	Antal					Karakter for		
	for- søg	hkg pr. ha	Fht.	pct.	g pr.	skimmel- tidlighed ¹⁾	angreb ²⁾	
1951-54								
Dianella	19	380	89.8	100	23.6	71	7.2	4.8
Tylstrup 38125	19	391	87.8	98	22.5	66	6.7	5.8
Alpha	19	381	83.1	93	21.8	84	7.1	4.7
1951-53								
Gloria	14	353	82.5	92	23.4	76	7.8	2.2
1951-52								
Tylstrup 38089	9	393	80.4	90	20.5	63	8.1	2.8
1952-54								
Urtica	15	368	86.9	97	23.6	62	6.7	3.4
1953-54								
Tylstrup 44346	10	458	100.8	112	22.0	77	8.1	1.0

¹⁾ 1 = tidligst, 10 = sildigst

²⁾ 0 = ikke angrebet, 10 = helt ødelagt.

modtagelig for angreb af skimmel på toppen. Med undtagelse af Tylstrup 38089 og Tylstrup 44346 er samtlige sorter immune mod kartoffelbrok. Tylstrup 44346 vil trods dens betydelige ydeevne og modstandsdygtighed mod skimmel ikke blive udsendt på grund af, at den er modtagelig for kartoffelbrok.

Bortset fra Tylstrup 44346 har Dianella givet højest udbytte af tørstof, og tørstofprocenten er høj. Tylstrup 38125 og Urtica, der ligger Dianella nærmest i ydeevne, er begge småknoldede, og hos Urtica er topvæksten noget uensartet.

Bilag til 538. meddelelse.

Tabel 1. Middeltidlige kartoffelsorter 1951—54.

Sort	hkg knolde pr. ha					Karakter for		
	Lyng- by	Jynde- vad	Lund- gaard	Studs- gaard	Tyl- strup	smag ¹⁾	udkog- ning ²⁾	mørk- farvn ³⁾
1951-54								
Bintje	372	352	337	341	311	7.6	1.1	1.9
Record	375	359	359	390	353	7.8	1.5	2.8
Craigs Defiance	412	436	350	365	430	4.8	0.6	2.8
Matador	370	345	366	368	373	6.5	1.4	3.2
Arran Banner	396	395	369	346	404	5.2	1.0	2.6
1952-54								
Katahdin	271	340	304	286	301	5.4	0.4	2.8

¹⁾ 0-10 (10 = bedste smag)

²⁾ 0-10 (10 = helt udkogt)

³⁾ 1-10 (10 = helt sort)

Tabel 2. Sildige kartoffelsorter 1951—54.

Sort.	hkg knolde pr. ha					hkg tørstof pr. ha				
	Lyng- by*)	Jynde- vad	Lund- gaard	Studs- gaard	Tyl- strup	Lyng- by*)	Jynde- vad	Lund- gaard	Studs- gaard	Tyl- strup
1951-54										
Dianella	397	422	328	308	448	93.1	94.0	80.2	69.0	113.8
Tylstrup 38125..	377	432	349	333	462	84.2	90.7	78.3	71.4	113.7
Alpha	383	384	355	341	441	83.1	81.0	78.7	71.9	101.0
1951-53										
Gloria	330	321	370	339	400	76.1	72.3	91.0	77.4	94.3
1951-52										
Tylstrup 38089..	334	430	384	332	470	65.1	82.6	80.5	67.3	102.9
1952-54										
Urtica	331	381	358	345	417	78.0	83.5	85.8	76.8	108.0
1953-54										
Tylstrup. 44346..	434	457	471	407	513	96.2	95.8	105.6	84.8	121.1

*) 1952—54.

12. maj 1955.

539. meddelelse.

A. Forsøgsresultater.

Forsøg med stigende mængder kvælstofgødning til rodfrugt ved anvendelse af forskellige mængder staldgødning og ajle.

Ved statens forsøgsstationer er der i 1948—54 gennemført en række forsøg til belysning af, hvor stort et merudbytte man får ved at anvende kvælstof i kunstgødning til bederoer, kålroer og kartofler, når der desuden gødes med forskellige mængder staldgødning og ajle.

Der er i disse forsøg — i modsætning til lokale forsøg — fuld kontrol med de tilførte mængder af staldgødning og ajle. Forsøgene er gennemført på følgende steder:

F o d e r b e d e r på lermuldede jorder ved Tystofte, Aarslev, Askov samt på marskjord ved Højer, ialt 20 forsøg.

K å l r o e r på Askov Lermark samt på let sandjord ved Lundgaard og Studsgaard ialt 12 forsøg.

K a r t o f l e r på let sandjord ved Lundgaard og Studsgaard, ialt 12 forsøg.

I forsøgene er anvendt de almindeligt brugte kvælstofgødninger: chilesalpeter til foderbeder, kalksalpeter til kålroer og svovlsur ammoniak til kartofler.

Udbyttebestemmelsen har omfattet rod og top, samt tørstofmængden i rod og »sandfrit« tørstof i top. Resultaterne af forsøgene fremgår af bilaget.

Da udbyttet af såvel rod og knolde som top er bestemt på marken om efteråret, er der i de følgende opgørelser over økonomien fradraget et opbevaringstab for roer og knolde på 10 pct. og et tab ved opsamling og opbevaring af roetoppen på 40 pct. Udbyttet er omregnet i f.e. med 1,1 kg roetørstof = 1 f.e. For »sandfrit« tørstof i roetop er værdien anslået til 1,4 kg pr. f.e. For kunstgødningen er regnet med afrundede middelpriiser for de senere år: chilesalpeter 40 kr., kalksalpeter 30 kr. og svovlsur ammoniak 40 kr. pr. 100 kg.

Ud fra disse forudsætninger er i omstående tabel givet en oversigt over udbyttet i hkg f.e. pr. ha, samt merudbyttet i hkg f.e. for hvert tillæg af kvælstofgødning — og derefter er i tabelens højre side anført overskud i kr. pr. ha, når avlen kan udnyttes i 20 øre pr. f.e.

Overskuddets størrelse er beregnet som forskellen mellem værdien af merudbyttet og udgiften til kvælstofgødningen. Når værdien af merudbyttet er større end udgiften til gødningen, giver anvendelsen overskud — og omvendt. Det vil således være god økonomi at øge gødningstilførselen, så længe det sidste tillæg af gødning giver overskud.

Det fremgår klart af tabellen, at jo mindre mængder staldgødning og ajle, der rådes over, desto bedre bliver økonomien ved at anvende tilskud af kvælstofgødning — men der er en grænse.

Til foderbeder har et tilskud af 200 kg chilesalpeter til 30 t staldgødning + 15 t ajle givet overskud, medens et yderligere tilskud giver underskud. Til kålroer har det 1. tilskud af 100 kg kalksalpeter til 30 t staldgødning + 15 t ajle givet et lille overskud, medens merudbyttet for det 2. tilskud kun lige dækker udgiften til gødning. For kartoflernes vedkommende ses det, at der intet overskud er for tilskud af svovlsur

Udbytte ialt, merudbytte og overskud for hvert tillæg af
kvælstofgødning

Afgrøden udnyttet i 20 øre pr. f. e.

	Udbytte i hkg f.e. pr. ha, o salp.	Merudbytte i hkg f.e.				Overskud i kr. pr. ha			
		1.	2.	3.	4.	1.	2.	3.	4.
Bederoer: Hvert tillæg = 100 kg chilesalpeter = 40 kr.									
20 t staldgødning ..	81.5	4.9	4.1	3.5	3.1	58	42	30	22
30» » ..	85.7	4.2	3.6	3.1	2.6	44	32	22	12
40» » ..	90.3	3.9	3.1	2.9	1.4	38	22	4	÷12
30» stg. + 15 t ajle .	96.3	3.4	2.6	1.8	0.9	28	12	÷4	÷22
Kålroer: Hvert tillæg = 100 kg kalksalpeter = 30 kr.									
20 t staldgødning ..	66.7	5.1	4.4	3.5	2.5	72	58	40	20
30» » ..	72.3	4.2	3.7	2.8	1.8	54	44	26	6
40» » ..	77.6	3.7	2.8	2.1	1.7	44	26	12	4
30» stg. + 15 t ajle .	86.5	1.8	1.5	1.3	1.0	6	0	÷6	÷10
Kartofler: Hvert tillæg = 75 kg sv. ammoniak = 30 kr.									
20 t staldgødning ..	56.6	4.3	2.9	1.4	1.0	56	28	÷2	÷10
30» » ..	60.8	2.7	2.2	1.4	1.0	24	14	÷2	÷10
40» » ..	64.0	2.4	1.6	0.5	0.1	18	2	÷20	÷28
30» stg. + 15 t ajle .	66.9	0.9	0.6	0.0	÷0.2	÷12	÷18	÷30	÷34

ammoniak, når der anvendes 30 t staldgødning + 15 t ajle. Selv ved anvendelse af 20, 30 eller 40 t staldgødning har kun de to første tillæg à 75 kg svovlsur ammoniak givet overskud.

Ved sammenligning af de forskellige forsøgsled med staldgødning, ajle og kvælstofgødning vil man rundt regnet finde, at 1. års kvælstofvirkningen af staldgødning og ajle til de forskellige rodfrugtarter har svaret til virkningen af følgende kvælstofmængder i kunstgødning.

Foderbeder: 10 t staldgødning eller 5 t ajle = 100 kg chilesalpeter.

Kålroer: » » » » » = 100 » kalksalpeter.

Kartofler: » » » » » = 75 » sv. ammoniak.

Omregnes de anvendte mængder staldgødning og ajle efter disse værdier, og merudbyttet sættes til en pris af 20 øre pr. f.e., finder man, at den optimale gødningsmængde — den mængde der under de givne prisforhold giver det største overskud — af staldgødning, ajle og kvælstof i disse forsøg har svaret til virkningen af:

Til foderbeder: 800 kg chilesalpeter.
 » kálroer: 900 » kalksalpeter.
 » kartofler: 375 » svovlsur ammoniak.

Ved denne gødningsanvendelse er der i forsøgene høstet følgende samlede udbytte:

Fodersukkerroer: 650 hkg roer, 300 hkg top = ialt godt 10.000 f. e. pr. ha
 Kálroer: 870 » » 90 » » = » » 9.000 » » » »
 Kartofler: 360 » kartoffl. med 80 hkg tørstof = ca 6.700 » » » »

(Ved beregning af f. e. er fradraget svind ved opsamling og opbevaring).

Det fremgår af forsøgene, at man kan bevæge sig ret frit på begge sider af den optimale gødningsmængde, uden at overskuddet ændres væsentligt.

Hvis foderet kan udnyttes til en højere pris, bliver overskuddet pr. ha større og omvendt, hvis udnyttelsesprisen er lavere.

En beregning af overskuddets størrelse ved en pris af 30 øre pr. f. e. viser, at det er relativt små gevinster, der ved stigende udnyttelsespriser opnås ved at gøde ud over den optimale gødningsmængde beregnet efter en pris af 20 øre pr. f. e.

Den i disse forsøg anvendte staldgødning og ajle har haft et indhold af ca. 0,6 pct. kvælstof. Hvis man i almindelig praksis regner med 0,5 pct. kvælstof, skal man således anvende 12 tons staldgødning eller ajle, hvor der i forsøgene er anvendt 10 t for at få samme virkning.

Bilag til 539. meddelelse.

Forsøg med stigende mængder kvælstofgødning ved forskellig anvendelse af staldgødning og ajle.

Bederoer, kg chilesalpeter	Udbytte og merudbytte, hkg pr. ha					
	0	200	400	0	200	400
	Rod			Top		
20 t staldgødning . . .	503	57	102	203	34	66
30 » »	532	49	85	223	29	58
40 » »	562	47	73	236	36	59
30 » stg. + 15 t ajle . . .	605	43	60	267	30	53
	Tørstof i rod			Tørstof i top		
20 t staldgødning . . .	87.3	9.2	15.7	23.4	3.4	6.4
30 » »	91.8	7.8	13.3	25.1	3.2	6.0
40 » »	96.5	6.8	10.2	26.4	3.6	5.5
30 » stg. + 15 t ajle . . .	102.2	6.0	7.8	29.3	2.7	5.3
	<hr/>					
Kålroer, kg kalksalpeter	0	200	400	0	200	400
	Rod			Top		
20 t staldgødning . . .	584	106	190	50	10	22
30 » »	650	94	156	57	11	18
40 » »	717	79	136	64	8	19
30 » stg. + 15 t ajle . . .	834	38	71	79	8	19
	Tørstof i rod			Tørstof i top		
20 t staldgødning . . .	78.1	10.9	17.6	6.8	1.2	2.6
30 » »	84.5	9.0	14.2	7.4	1.3	2.2
40 » »	90.4	7.8	11.4	8.3	0.9	2.3
30 » stg. + 15 t ajle . . .	100.5	3.5	5.5	9.9	1.1	2.4
	<hr/>					
Kartofler, kg sv. ammoniak	0	150	300	0	150	300
	Knolde			Tørstof		
20 t staldgødning . . .	299	40	56	69.2	8.8	11.7
30 » »	324	30	46	74.3	6.0	8.9
40 » »	346	15	30	78.2	2.8	5.6
30 » stg. + 15 t ajle . . .	371	10	13	81.8	1.8	1.5